

Program życia apostolskiego

Stowarzyszenie
Salezjanów Współpracowników

REGULAMIN

Wprowadzenie

Niniejszy Regulamin dopełnia Program Życia Apostolskiego przedstawiony w Statucie Stowarzyszenia. **Daje wskazania i ustala normy**, w celu usprawnienia zasad zawartych w Statucie.

Rozdział I.

Zaangażowanie apostołskie Salezjanów Współpracowników i Salezjanek Współpracownic w świecie i w Kościele

Art. 1. Salezjanie Współpracownicy i Salezjanki Współpracownice w Kościele

§1. Salezjanie Współpracownicy włączają się w Kościół lokalny oddając się do dyspozycji w służbie parafii i diecezji. Powołani przez Kościół do danej posługi, spełniają ją z dyspozycyjnością i w postawie służby w stylu salezjańskim.

§2. Salezjanie Współpracownicy ochotnie przyjmują Magisterium Kościoła. Relacje z proboszczami, kapłanami, zakonnikami i z innymi świeckimi, są **przeniknięte szacunkiem, solidarnością** i czynnym uczestnictwem w planach duszpasterskich, a w sposób szczególnie dotyczących młodzieży, rodziny i **powołań**.

Art. 2. Salezjanie Współpracownicy i Salezjanki Współpracownice w rzeczywistości społeczno - kulturowej

§1. We wszystkich środowiskach życia Salezjanie Współpracownicy są wierni Ewangelii i nauczaniu nauki społecznej Kościoła. Uważni na znaki czasu, kontynuują stwórcze dzieło Boga i dają świadectwo Chrystusowi poprzez uczciwość, gorliwość, spójność życia, posłannictwo wychowawcze, poważną i uaktualnianą profesjonalność, dzielenie radości, bólów, ideałów, dyspozycyjność w służbie bliźniego w każdej sytuacji.

§2. Dążą do uformowania dojrzałego i krytycznego sumienia, aby odpowiedzialnie uczestniczyć w życiu społecznym na polu kultury, ekonomii i polityki. Odrzucają natomiast to wszystko, co przyczynia się do niesprawiedliwości i ją utrzymuje, ucisku, spychania na margines i przemoc, oraz odważnie działają dla przezwyciężenia ich przyczyn.

§3. Zwracają uwagę i dowartościowują etyczny wymiar kultury. Ustawicznie troszczą się, aby być na bieżąco w rozwoju środków społecznego przekazu, przede wszystkim ze względu na ich wpływ na formację młodzieży i warstw ludowych

§4. Odpowiednio do swoich zdolności i możliwości włączają się w struktury kulturowe, samorządowe, społeczno-polityczne, aby przyczynić się do rozwoju dobra wspólnego. Zgodnie z ewangelicznymi wymaganiami wolności i sprawiedliwości działają na rzecz poszanowania praw człowieka, a w konsekwencji na rzecz uzdrowienia i odnowienia mentalności i zwyczajów, praw i struktur środowisk, w których żyją.

Art. 3. Stowarzyszenie w rzeczywistości cywilnej i kościelnej

§1. Stowarzyszenie jest wrażliwe na oczekiwania pochodzące od społeczności cywilnej na rzecz integralnej promocji osoby i jej fundamentalnych praw.

§2. Stowarzyszenie odważnie podejmuje działania, zgodnie ze wskazaniem **Magisterium** Kościoła, aby promować kulturę społeczno-polityczną, inspirowaną Ewangelią i bronić wartości ludzkich i chrześcijańskich.

Ukazuje i pobudza Członków Stowarzyszenia do odpowiedzialnego przyjmowania właściwych obowiązków w społeczeństwie.

Salezianie Współpracownicy są obecni w stowarzyszeniach, ruchach i grupach apostołskich, instytucjach wychowawczych, w organach, które w sposób szczególny oddają się służbie młodzieży i rodziny, które promują solidarność z narodami na drodze rozwoju, sprawiedliwości i pokoju.

§3. Stowarzyszenie ze szczególną uwagą śledzi rzeczywistość wolontariatu świeckiego. Włącza się w propozycje formacyjne i uczestniczy w inicjatywach organizacji o chrześcijańskich korzeniach.

§4. Stowarzyszenie przyczynia się do dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego.

Art. 4. Miejsca działalności

Salezianie Współpracownicy popierają powstawanie i funkcjonowanie dzieł stowarzyszeniowych, angażując się w środowiskach, w których żyją, a w sposób szczególny:

- w cywilnych, kulturalnych, społeczno-ekonomicznych i politycznych: zwracając uwagę na wychowanie młodzieży i życie rodzin
- w kościelnych: odpowiedzialnie ofiarując współpracę biskupom i proboszczom, szczególnie we wspólnotach parafialnych
- w środowiskach prowadzonych przez Zgromadzenie Salezjańskie, przez Instytut Córek Maryi Wspomożycielki lub przez inne Grupy Rodziny salezjańskiej
- w dzieła prowadzonych przez inne wspólnoty zakonne i ruchy kościelne.

Art. 5. Dzieła bezpośrednio prowadzone przez Stowarzyszenie lub przez członków Stowarzyszenia.

§1. Salezianie Współpracownicy mogą rozwijać swoją pracę apostołską w dziełach bezpośrednio prowadzonych przez Stowarzyszenie lub przez członków Stowarzyszenia. Takie dzieła muszą posiadać właściwy charakter i właściwe cele ducha i charyzmatu samego Stowarzyszenia, zgodnie z tym, **co zostanie określone w odpowiednich Statutach.**

§2. Odpowiedzialność za prowadzenie dzieła zawsze będzie związana ze Stowarzyszeniem lokalnym, które otworzyło dzieło lub z członkami, którzy bezpośrednio podjęli się jego kierowania, bez obciążeń samego Stowarzyszenia na wyższych poziomach. W przypadkach, w których uzna się to za stosowne, będzie można rozpocząć procedurę zatwierdzenia prawnego w **perspektywie szerszego rozwoju samego dzieła na polu cywilnym.**

Rozdział II.

Salezjanin Współpracownik i Salezjanka Współpracownica w komunii i we współpracy

Art. 6. Duch rodzinny

§1. Aby wzmacniać poczucie przynależności do Stowarzyszenia, Salezianie Współpracownicy wzajemnie wspierają się poprzez wymianę dóbr duchowych.

§2. Okazują w sposób konkretny swoją solidarność ludzką i chrześcijańską Salezjanom Współpracownikom chorym i znajdującym się w trudnościach, otaczając ich życzliwością i modlitwą.

§3. W zjednoczeniu ze zmarłymi Salezjanami Współpracownikami i wdzięczni za ich świadectwo, modlą się za nich i kontynuują je poprzez wierność posłannictwu.

§4. Wierni Magisterium Kościoła i jego kierunkom duszpasterskim w tematyce rodziny, **i w duchu** miłości chrześcijańskiej, Stowarzyszenie okazuje zainteresowanie członkami, którzy ponoszą konsekwencje sytuacji separacji i/lub rozvodu. Stowarzyszenie towarzyszy im na trudnej drodze życia i wiary, jaką muszą iść. Taka postawa będzie wynagradzana wysiłkiem przeżywania własnej sytuacji, ufając w nieskończone miłosierdzie Ojca i zachowując poziom życia zgodnego z podstawowymi obowiązkami przyjętymi w *Przyrzeczeniach*.

§5. W duchu rodzinnym Stowarzyszenie ukazuje się otwartym na zakonników i zakonnice Rodziny salezjańskiej, którzy z ważnych powodów wystąpili z własnego instytutu, a czują nadal przywiązanie do ducha Księdza Bosko. Dla nich oficjalne wstąpienie do Stowarzyszenia domaga się drogi formacyjnej odpowiedniej do ich nowej sytuacji.

Art. 7. Odpowiedzialni w działaniu

Aby odpowiedzialność w posłannictwie przekładała się na odpowiedzialność w działaniu potrzeba:

§1. aby funkcje na jakimkolwiek poziomie w ramach Stowarzyszenia, były spełniane w duchu służby zgodnie z zasadami komunii, współodpowiedzialności i współpracy

§2. aby w różnorodności sytuacji i funkcji, Salezianie Współpracownicy wnosili do Stowarzyszenia swój własny wkład.

Wszyscy są, wezwani, na różne sposoby, do uczestnictwa w życiu Stowarzyszenia:

- młodzi, pełni dynamizmu, mają swój wkład we wspólne posłannictwo poprzez swoją wrażliwość i twórczą zdolność

- dorośli i starsi, dzięki swojemu dojrzałemu doświadczeniu i długiej wierności, wnoszą świadectwo życia zakorzenionego w Chrystusie i przeżytego w rzeczywistościach doczesnych: rodziny, w zaangażowaniu w środowisku własnej pracy i kultury; w podejmowaniu odpowiedzialności społecznych, ekonomicznych i politycznych.

- ci, którzy nie mogą udzielać się aktywnie, wzmacniają działalność wychowawczą i duszpasterską innych poprzez ofiarowywanie swego cierpienia i modlitwy.

- członkowie kleru diecezjalnego, jako Salezianie Współpracownicy, mają wkład poprzez wykonywanie własnej posługi.

Art. 8. Solidarność ekonomiczna

§1. Poczucie przynależności i odpowiedzialności obejmuje również aspekt ekonomiczny Stowarzyszenia. W celu jego funkcjonowania i realizacji posłannictwa na poziomie lokalnym, inspektorialnym i światowym Salezianie Współpracownicy wspierają je corocznym wkładem.

§2. Okazują swoją solidarność również poprzez ofiary przesyłane Przełożonemu Generalnemu, aby wesprzeć, w miarę własnych możliwości, potrzeby światowe Stowarzyszenia, inicjatywy misyjne i inne projekty związane z posłannictwem salezjańskim.

Art. 9. Szczególne więzi z Towarzystwem św. Franciszka Salezego i z Instytutem Córek Maryi Wspomożycielki.

§1. Relacje ze współbraćmi SDB i współsiostrami CMW rozwijają się w klimacie wzajemnego zaufania. Animacja Centrów utworzonych przy dziełach salezjańskich zobowiązuje Delegatów i Delegatki, Wspólnotę zakonną Inspektorialną i lokalną, do wkładania wysiłku na rzecz formacji członków, aby mogli propagować i dawać świadectwo o salezjańskim charyzmie, szczególnie w kontekście laickim.

§2. Inspektorzy i Inspektorki we współpracy z Dyrektorami i Dyrektorkami, zapewniają jedność w komunii i w posłannictwie. Przyczyniają się do duchowego wzrostu Centrów i włączają wspólnoty zakonne w świadectwo wartości świętości i w wielkoduszną służbę animacji.

Art. 10. Związki z grupami Rodziny salezjańskiej

§1. Salezjanie Współpracownicy, uznając wspólną duchowość i posłannictwo, jakie łączy ich z innymi grupami Rodziny salezjańskiej, są solidarni w dawaniu odpowiedzi na duszpasterskie wyzwania posłannictwa salezjańskiego w świecie.

§2. W celu konkretnego realizowania komunii z grupami Rodziny salezjańskiej, Salezjanie Współpracownicy są wezwani, aby promować i uczestniczyć w spotkaniach, uroczystościach, dniach formacji i studium, w chwilach animacji, przyjaźni i rodziny, dniach modlitwy, skupienia i rekolekcji.

§3. Są w sposób szczególny otwarci na współpracę ze świeckimi stowarzyszeniami salezjańskimi, szanując ich różnorodność charakteru.

Rozdział III.

Duch salezjański Salezjanina Współpracownika i Salezjanki Współpracownicy

Art. 11. Styl działania

§1. Ksiądz Bosko był człowiekiem praktycznym i przedsiębiorczym, niestrudzonym i twórczym pracownikiem, ożywiany nieustannym i głębokim życiem wewnętrznym. Salezjanie Współpracownicy, wierni **jego duchowi**, uważni na rzeczywistość, posiadają poczucie konkretności. Odczytują znaki czasów i **starają się odpowiedzieć** na podstawowe potrzeby młodzieży, wynikające ze środowiska i społeczności cywilnej, z duchem inicjatywy. Są gotowi na ciągłą weryfikację i dostosowanie swojej działalności.

§2. Ich działalności towarzyszy postawa kontemplacji, która pobudza ich do poszukiwania i rozpoznawania tajemnicy obecności Boga w codzienności i oblicza Chrystusa w braciach. Ponadto pogodnie przyjmują trudności życia, radości i cierpienia oraz akceptują krzyż, który towarzyszy pracy apostołskiej.

Art. 12. Życie duchowe

§1. Salezjanie Współpracownicy wzmacniają swoje życie wewnętrzne uczestnictwem w sakramentach, w codziennym dialogu z Bogiem, w *lectio divina*.

§2. Obchodzą święta tradycji salezjańskiej.

§3. Biorą udział w corocznych rekolekcjach i dniach skupienia, proponowanych przez Stowarzyszenie.

§4. Doceniają wartość kierownictwa duchowego jako towarzyszenie ofiarowane **szczególnie** przez salezjanów (zakonników, zakonnice i świeckich).

Rozdział IV.

Przynależność i formacja Salezjanina Współpracownika i Salezjanki Współpracownicy

Art. 13. Wstąpienie do Stowarzyszenia

§1. Aspirant po odbyciu procesu formacyjnego, przedstawia Radzie lokalnej pisemną prośbę wstąpienia do Stowarzyszenia.

§2. Rada lokalna, dołączając własną opinię, przedstawia prośbę aspiranta Radzie inspektorialnej, która w oparciu o tę opinię **przystępuje do definitywnego zatwierdzenia**.

§3. Wstąpienie do Stowarzyszenia następuje poprzez *Przyrzeczenia* osobiste, przyjęte w imieniu Stowarzyszenia przez Koordynatora Inspektorialnego lub przez innego członka przez niego delegowanego.

Art. 14. Poczucie przynależności

§1. W celu wzrastania poczucia przynależności do Stowarzyszenia i nieustannego wzmacniania własnego powołania, Rada każdego Centrum lokalnego co roku postara się, aby dać możliwość Salezjanom Współpracownikom odnowienia *Przyrzeczeń*, zwłaszcza z okazji jakiegoś święta salezjańskiego.

§2. Nie odnowienie *Przyrzeczeń* przez okres trzech lat, bez uzasadnionego motywu, któremu towarzyszy oddalanie się od życia Stowarzyszenia, zobowiąże Radę lokalną do zweryfikowania sytuacji zrywającej z życiem Centrum.

§3. Rada lokalna ma braterski obowiązek utrzymywania kontaktu i towarzyszenia Salezjaninowi Współpracownikowi lub Salezjance Współpracownicy, którzy się oddalili, **zapraszając ich do podjęcia drogi rozeznania** własnej sytuacji przynależności do Centrum.

§4. Salezjanie Współpracownicy, którzy są w sposób szczególnie zaangażowani w inne rzeczywistości apostołskie lub wolontariat, **wnoszą** swój specyficzny charyzmat, rozprzestrzeniają Stowarzyszenie i wzbogacają Centrum przez dzielenie się własnym doświadczeniem.

Art. 15 Inicjatywy formacji początkowej

§1. Proces formacji towarzyszy członkom w całym ich życiu, ponieważ Bóg ciągle ich wzywa poprzez nieustanny rozwój sytuacji osobistych i środowiska.

§2. Aby towarzyszyć Aspirantowi w procesowi rozeznawania, Stowarzyszenie popiera strukturalne etapy formacyjne, tak wspólnotowe jak i osobiste. One obejmują studium i analizę niektórych tematów formacyjnych dotyczących sfery ludzkiej, eklezjalnej i salezjańskiej:

- Słowo Boże
- Dokumenty Kościoła
- Życie i dzieło księdza Bosko
- System Prewencyjny księdza Bosko
- Program Życia Apostolskiego Stowarzyszenia
- Dokumenty Przełożonego Generalnego
- Dokumenty Stowarzyszenia
- Duchowość i Świętość salezjańska
- Historia i rozwój charyzmatu rodziny Salezjańskiej.

§3. Do integralnej części formacji początkowej należy zaangażowanie w salezjański apostołat i uczestnictwo z życiu Centrum.

Art. 16 Inicjatywy formacji permanentnej

§1. Świadomi ważności formacji permanentnej Salezjanie Współpracownicy:

- rozwijają własne zdolności ludzkie, by z coraz większą odpowiedzialnością przyjmować obowiązki rodzinne, zawodowe, społeczne
- doskonalić własną wiarę i miłość, wzrastając w zjednoczeniu z Bogiem, aby uczynić swoje życie bardziej ewangelicznym i bardziej salezjańskim
- poświęcają czas na refleksje i studium, aby pogłębiać Pismo Święte, naukę Kościoła, znajomość księdza Bosko, dokumenty salezjańskie
- udoskonalają się w apostołstwie i w posłudze, do której są powołani.

§2. W sposób szczególny formacyjnymi są następujące inicjatywy:

- spotkania okresowe, przynajmniej raz w miesiącu, prowadzone zgodnie z potrzebami życia i apostołstwa członków Centrum i inne formy spotkań możliwie otwartych na środowisko i społeczność cywilną;
- czasy wyteżonej modlitwy i rozeznawania;
- kontakty z Grupami Rodziny salezjańskiej na wszystkich szczeblach;
- pogłębianie materiałów formacyjnych Rodziny salezjańskiej, ze szczególną uwagą na Biuletyn Salezjański.

§3. Na płaszczyźnie formacyjnej dużą rolę odgrywają spotkania i inicjatywy programujące lub rewizyjne, które organizuje Stowarzyszenie na poziomie lokalnym, inspektoralnym, regionalnym i światowym, jak również te, które podejmują specyficzne tematy, organizowane przez inne grupy lub wspólnie z innymi grupami Rodziny salezjańskiej.

Uczestnictwo w takich inicjatywach proponowanych przez wyższe szczeble Stowarzyszenia, ze strony odpowiedzialnych i odpowiedzialnych Centrów lokalnych, niech będzie odpowiednio przygotowane, a owoce niech będą dzielone ze wszystkim członkami Centrum.

§4. Stowarzyszenie postara się o wykorzystanie różnych środków społecznego przekazu i nowych technologii dla współpracy w dialogu kulturowym, w ułatwianiu rozwoju zdolności krytycznej i w opracowywaniu programów formacyjnych dostępnych na różne sposoby.

Art. 17 Formacja do posługi odpowiedzialności

§1. Posługa animacji i odpowiedzialności w Stowarzyszeniu jest posługą apostołską, poprzez którą Stowarzyszenie wzrasta i dojrzewa w komunii, w życiu duchowym i w posłannictwie salezjańskim. Wszystkim Salezjanom Współpracownikom może być zaproponowane, aby poświęcili, na określony czas, własne energie i zdolności w posłudze animacji i odpowiedzialności.

§2. Salezjanie Współpracownicy z gotowością podejmują czas posługi **odpowiedzialności, jaka zostaje im powierzona**, przeżywają go w duchu rozeznawania i pogłębiają swoją specyficzną formację, konieczną by podołać swoim obowiązkom, według programów ustalonych przez Stowarzyszenie.

Po zakończeniu swojej posługi dają świadectwo o swojej przynależności w postawie prostoty i dyspozycyjności w Stowarzyszeniu.

Rozdział V

Organizacja Stowarzyszenia

Art. 18. Centra lokalne i ich koordynacja na poziomie inspektorialnym

§1. Centra lokalne zwyczajnie liczą minimum sześciu członków, którzy żyją i działają na określonym terytorium. Organizują się na poziomie inspektorialnym, jeśli to tylko możliwe, **z odpowiednią liczbą** przynajmniej trzech **Centrów**.

§2. Centra lokalne mogą przewidzieć swoje funkcjonowanie również w grupach o specyficznym zainteresowaniu i zaangażowaniu, którym zawsze kieruje i animuje **Rada lokalna**. Dobrze będzie, gdy jeden z członków takich ewentualnych grup będzie należał do rady.

§3. Członkowie mieszkający na określonym terytorium gdzie nie ma Centrum lokalnego, pozostają złączeni z najbliższym, które utrzymuje kontakt z nimi i pomaga im uczestniczyć w jego działalności.

§4. Stowarzyszenie jest otwarte na możliwość tworzenia Centrum lokalnego wszędzie tam, gdzie wymaga tego posłannictwo salezjańskie, w sposób określony przez Radę inspektorialną.

§5. Członkowie zaangażowani w danej salezjańskiej rzeczywistości apostołskiej i wychowawczej mogą stworzyć centrum Salezjanów Współpracowników, którzy są związani z danym dziełem.

Takie centra dołożą starań, aby zaproponować świeckim pracującym w tym dziele drogę przybliżenia się do stowarzyszenia.

§6. Salezjanie Współpracownicy znajdujący się w sytuacjach nadzwyczajnych, którzy nie mają możliwości łączności z Centrum lokalnym będą bezpośrednio złączeni z Radą

inspektorialną na sposób ustalony przez samą Radę, która będzie mogła wykorzystać współczesne osiągnięcia komunikacji.

§7. W Inspektoriatyach uznaje się, na szczeblu inspektorialnym i na danym terytorium tego, kto reprezentuje Przełożonego Generalnego w służbie animacji, przewodnika charyzmatycznego i promocji Rodziny Salezjańskiej.

§8. W Centrach erygowanych przy wspólnotach CMW, Przełożony Generalny, w porozumieniu z Przełożoną Generalną CMW, deleguje Inspektorów danego terytorium do służby animacji, kierowania i promocji.

§9. Za każdym razem kiedy zostanie podjęta decyzja o zawieszeniu jakiegoś Dzieła salezjańskiego SDB lub CMW, z którym związane było Centrum lokalne Stowarzyszenia, Centrum lokalne postara się zapewnić kontynuację obecności salezjańskiej w tym miejscu, pracując w ścisłym porozumieniu z Kościołem lokalnym i za pozwoleniem Biskupa diecezjalnego.

Inspektor i Inspektorka uzgodnią z odpowiedzialnymi Centrum lokalnego ewentualne problemy logistyczne i organizacyjne, wynikające z zawieszenia dzieła, a ponadto zobowiążą się zapewnić konieczną animację duchową poprzez zatwierdzenie delegata lub delegatki.

§10. Kiedy Centra lokalne są erygowane przy dziełach SDB i CMW bliskich sobie, to jest stosowne, aby ustaliły relacje porozumienia i współpracy, ze względu na takie same posłannictwo i tego samego ducha, z poszanowaniem autonomii każdego z Centrów.

Art. 19 Rada lokalna

§1. Stowarzyszenie na poziomie lokalnym jest zarządzane kolegią przez Radę.

§2. Rada lokalna jest utworzona z wybranych członków Salezjanów Współpracowników Centrum lokalnego. Składa się ona z odpowiedniej liczby Radców – zwyczajnie od trzech do siedmiu, a w każdym razie nie więcej niż jednej trzeciej członków Centrum – i z delegata SDB lub delegatki CMW z głosem czynnym.

§3. Wybrani Radcy pozostają w tej funkcji trzy lata i mogą być ponownie wybrani tylko na następne trzy lata.

Art. 20. Główne zadania i funkcje Rady lokalnej

§1. Dla zapewnienia funkcjonowania Stowarzyszenia w wypełnieniu zadań apostołskich, w jedności z Radą inspektorialną, podstawowymi zadaniami są:

- planować, wspierać i koordynować inicjatywy formacyjne i apostołskie członków
- troszczyć się o więzi jedności ze Zgromadzeniem salezjańskim, z Instytutem Córek Maryi Wspomożycielki i z innymi Grupami Rodziny salezjańskiej
- podejmować decyzje o zwołaniu spotkania
- czuwać nad administracją dóbr Stowarzyszenia
- towarzyszyć aspirantom na drodze ich włączenia w centrum i zapewnić jakość procesu formacyjnego, w łączności z Radą inspektorialną;
- sprawić, aby dla dobra Stowarzyszenia przynosiły owoce kompetencje zawodowe i bogactwa duchowe wszystkich członków, dowartościowując różnorodność i ukierunkowując je konstruktywnie na dar jedności

- pobudzać inicjatywy, które wspierają wierność powołaniową członków i czynne uczestnictwo w życiu centrum.

Okresowa odnowa *Przyrzeczeń* będzie szczególną chwilą celebracji na tej drodze wierności.

§2. Każda Rada lokalna spośród siebie wybierze:

- Koordynatora, który będzie mógł w Radzie wybrać zastępcę koordynatora
- Administratora
- Sekretarza

Każda Rada **wyznacza** jednego z członków Centrum odpowiedzialnym za formację: w razie braku takiej osoby, sam Koordynator przejmuje to zadanie.

§3. Zadaniem Rady lokalnej jest **również**:

- proponować powołanie Salezjanina Współpracownika programując i realizując możliwe inicjatywy dla przyjmowania aspirantów
- określić zakres koordynacji związanej z formacją i z posłannictwem Stowarzyszenia
- upowszechniać i działać na rzecz poznania duchowości księdza Bosko
- wyrażać opinię w celu przyjęcia Aspiranta, aby przekazać ją Radzie inspektorialnej
- weryfikować kolegialnie inicjatywy realizowane przez własnych członków
- dostosowywać końcowe inicjatywy, aby umożliwić najlepsze funkcjonowanie Centrum z uwzględnieniem wskazań Programu życia apostołskiego Stowarzyszenia.

Art. 21. Zadania i funkcje wewnętrzne w Radzie lokalnej

Różne są zadania wewnątrz Rady powierzone Radcom, którzy przyjmują odpowiedzialność zarządu.

§1. Do Koordynatora lokalnego należy:

- zwoływać zebrania, przewodniczyć im, koordynować prace, troszczyć się o wykonanie uchwał;
- informować wyższe organy na temat życia i działalności Stowarzyszenia
- reprezentować Stowarzyszenie i utrzymywać relacje, w imieniu Rady, z organami świeckimi i kościelnymi oraz z innymi Grupami Rodziny salezjańskiej
- uczestniczyć w Konsulcie lokalnej i inspektorialnej Rodziny Salezjańskiej;
- podejmować decyzje w nagłych wypadkach, w zakresie kompetencji Rady, następnie zdawać z nich sprawozdanie
- zwoływać wybory w celu odnowy Rady, przygotowywać sprawozdania na końcu każdego trzechlecia, z troską czuwać nad przekazaniem funkcji Rady ustępującej Radzie wchodzącej
- podtrzymywać i rozwijać w Centrum programy i inicjatywy proponowane przez Radę inspektorialną;
- przedstawiać Radzie inspektorialnej prośby o przyjęcie do Stowarzyszenia wraz z opinią Rady lokalnej i niezbędnymi informacjami.

§2. Do Administratora lokalnego należy:

- **czuwać nad dobrami należącymi do Stowarzyszenia;**
- **pobudzać solidarność ekonomiczną członków;**
- **wspierać inicjatywy finansowania różnych zaprogramowanych działalności;**
- **sugerować możliwość źródeł utrzymania i pomocy ekonomicznej;**
- **na bieżąco prowadzić księgi finansowe;**

- troszczyć się o fundusz solidarnościowy na rzecz wspierania działań stowarzyszeń uboższych;
- na bieżąco prowadzić księgi finansowe;
- przedstawiać preliminarz budżetowy i bilans roczny Radzie lokalnej;
- przedstawiać każdego roku sprawozdanie finansowe Radzie inspektorialnej.

§3. Do Sekretarza należy:

- sporządzać protokoły zebrań
- troszczyć się o utrzymanie na bieżąco dokumentacji archiwum Rady
- okresowo przekazywać aktualne dane Radzie inspektorialnej.
- wspierać Koordynatora w przygotowywaniu aktów prawnych z Kościołem i instytucjami świeckimi, oraz w komunikacji wewnątrz Centrum.

§4. Do Odpowiedzialnego za formację, w porozumieniu z Radą inspektorialną należy:

- przygotować program formacyjny dla Aspirantów
- przygotować roczny program formacji permanentnej
- troszczyć się i czuwać nad wszystkimi specyficznymi aspektami formacji.

Art. 22. Delegaci i Delegateski

§1. Inspektorzy i Inspektorzy za pośrednictwem Delegatów i Delegateski animują Centra, utworzone przy ich dziełach lub związane z ich Inspektoriami.

§2. W składzie każdej Rady jest Delegat lub Delegateska **lokalna**. Każda Rada inspektorialna i Rada światowa ma Delegata i Delegateskę **inspektorialna**. Są oni animatorami duchowymi, odpowiedzialnymi przede wszystkim za salezjańską formację apostołską. Zgodnie z normami powyższego Regulaminu należą z prawa do poszczególnych Rad.

§3. Delegaci i Delegateski poziomów lokalnych i inspektorialnych są mianowani przez własnego Inspektora lub Inspektorę, po wysłuchaniu zdania członków danych Rad i na ile to możliwe, uwzględnieniu potrzeb Centrów.

§4. Jeśli Centrum lokalne nie jest erygowane przy jakimś dziele SDB lub CMW, Inspektor może mianować Delegatem lokalnym Salezjanina Współpracownika lub Salezjanę Współpracownicę albo innego członka Rodziny salezjańskiej odpowiednio przygotowanego.

§5. Delegat lub Delegateska, tam, gdzie jest to **konieczne lub** wskazane, mogą pełnić tę funkcję dla więcej Centrów lokalnych.

Art. 23. Zadania specyficzne Delegatów i Delegateski

§1. Delegaci i Delegateski pobudzają odpowiedzialność Rad i wspierają autonomię organizacyjną we wspólnocie charyzmatycznej z Towarzystwem św. Franciszka Salezego i z Instytutem Córek Maryi Wspomożycielki.

§2. Delegaci i Delegateski spełniają posługę kierownika duchowego, wychowawczego i duszpasterskiego dla zapewnienia bardziej skutecznego apostołstwa Salezjanów Współpracowników na rzecz młodzieży.

§3. Delegaci i Delegatki inspektorialni animują Delegatów i Delegatki Centrów lokalnych, aby ułatwić im przyjęcie odpowiedzialności własnego zadania duchowej animacji Salezjanów Współpracowników i współodpowiedzialności w ich salezjańskiej formacji apostołskiej.

§4. Delegaci i Delegatki inspektorialni, w porozumieniu z Delegatami i Delegatkami regionalnymi i światowymi, troszczą się o inicjatywy dokształcania i formacji wszystkich Delegatów i Delegatek Inspektorii, otwarte na uczestnictwo odpowiedzialnych Stowarzyszenia, w salezjańskim wymiarze charyzmatycznym ze specyficznym odniesieniem do ich zadania animacji duchowej.

Art. 24. Organizacja Inspektorii i Rad inspektorialnych

§1. Centra lokalne określonego terytorium – ustalonego przez Przełożonego Generalnego z Radą światową – tworzą Inspektorię.

§2. Na poziomie inspektorialnym Stowarzyszenie jest kierowane kolegialnie przez Radę inspektorialną.

§3. Rada inspektorialna jest złożona z członków wybranych przez Radców Centrów lokalnych. W jej skład wchodzi odpowiednia liczba radców – od czterech do dwunastu -, jak również Delegat Inspektorialny SDB i Delegatka Inspektorialna CMW z głosem czynnym.

§4. Każda Rada inspektorialna spośród swoich członków świeckich wybiera:

- Koordynatora, do którego należy wybór zastępcy koordynatora spośród Radców
- Administratora
- Sekretarza
- Odpowiedzialnego za formację

Wybrani Radcy inspektorialni pozostają w funkcji trzy lata i mogą być ponownie wybrani bez przerwy, na następne trzecie.

Art. 25. Główne zadania i funkcje Rady inspektorialnej

§1. Dla zapewnienia funkcjonowania Stowarzyszenia w wypełnieniu zadań apostołskich, w jedność z Radą światową, podstawowymi zadaniami są:

- planować, wspierać i koordynować inicjatywy formacyjne i apostołskie członków;
- troszczyć się o współpracę między Centrami lokalnymi spotykając się z nimi i wspierając zadania samych Rad lokalnych;
- ustalać z Radami lokalnymi przebieg formacji początkowej i permanentnej, zgodnie ze wskazaniami Stowarzyszenia;
- przyjmować Aspiranta po wysłuchaniu wniosku i opinii Rady lokalnej, oraz prosić o świadectwa ŚSW (Światowy Sekretariat Wykonawczy);
- wystawiać kolegialny akt wydalenia;
- troszczyć się o więzi jedności z Towarzystwem św. Franciszka Salezego, z Instytutem Córek Maryi Wspomożycielki i z innymi Grupami Rodziny salezjańskiej;
- dawać opinię dla nominacji własnego Delegata lub Delegatki inspektorialnej;
- inicjować spotkania duchowości i rekolekcji;
- troszczyć się i animować inicjatywy sprzyjające wierności powołaniowej członków i czynnemu uczestnictwu w życiu Stowarzyszenia;

- przyjmować i sprawdzać sprawozdanie finansowe zarządzania ekonomicznego Centrów lokalnych;
- zatwierdzać sprawozdanie finansowe własnego zarządu ekonomicznego;
- zwoływać i organizować Kongresy inspektorialne;
- uczestniczyć w inicjatywach Konsulaty regionalnej;
- czuwać nad administracją dobrami Stowarzyszenia

Art. 26. Zadania i funkcje członków Rady inspektorialnej

Różne są zadania wewnątrz Rady powierzone Radcom, którzy przyjmują odpowiedzialność zarządu.

§1. Do Koordynatora inspektorialnego należy:

- reprezentować Stowarzyszenie i utrzymywać oficjalne relacje, w imieniu Rady, ze wszystkimi organami świeckimi i kościelnymi, oraz z innymi Grupami Rodziny salezjańskiej;
- podejmować decyzje w nagłym przypadku, w ramach kompetencji Rady inspektorialnej, a następnie dać z tego sprawę;
- zwoływać zebrania, przewodniczyć im, koordynować prace, troszczyć się o wykonanie uchwał;
- zwoływać wybory dla w celu wyboru nowej Rady, przygotowywać sprawozdanie na końcu trzylecia i troskliwie czuwać nad przekazaniem przez Radę ustępującą Radzie wchodzącej;
- towarzyszyć, w porozumieniu z odpowiedzialnymi Centrum lokalnego, tym Współpracownikom, którzy nie mają możliwości utrzymywania z nim regularnych kontaktów;
- współpracować z Radcą światowym Regionu wspierając jego inicjatywy i informując go o życiu i działalności Stowarzyszenia;
- czynnie uczestniczyć w Konsulcie Inspektorialnej Rodziny salezjańskiej

§2. Do Administratora inspektorialnego należy:

- czuwać nad dobrami należącymi do Stowarzyszenia;
- animować solidarność ekonomiczną między Centrami lokalnym;
- sugerować możliwe fundusze utrzymania i pomocy ekonomicznej;
- troszczyć się o fundusz solidarnościowy na dofinansowanie działania stowarzyszeń uboższych;
- na bieżąco prowadzić księgi rachunkowe;
- przedstawiać preliminarz budżetowy i bilans roczny Radzie inspektorialnej;
- przedstawiać roczne sprawozdanie finansowe Radzie światowej.

§3. Do Sekretarza inspektorialnego należy:

- sporządzanie protokołu posiedzeń;
- troszczyć się o utrzymanie na bieżąco dokumentacji archiwum Rady;
- okresowo przekazywać aktualne dane do Rady światowej.
- wspieranie Koordynatora w prowadzeniu aktów prawnych z Kościołem i Instytucjami świeckimi oraz w wewnętrznej komunikacji Stowarzyszenia.

§4. Do Odpowiedzialnego za formację należy:

- opracowywać plan formacyjny dla aspirantów i uzgadniać go z odpowiedzialnymi lokalnymi za formację
- opracowywać programy formacji permanentnej na poziomie inspektorialnym;
- troszczyć się i śledzić wszystkie specyficzne aspekty formacji w Inspektorii.

Art. 27. Zadania specyficzne Rady inspektorialnej

§1. Do Rady inspektorialnej należy zadanie erygowania, łączenia i zawieszania Centrów lokalnych dekretem podpisanym przez Koordynatora inspektorialnego, za zgodą Inspektora SDB lub Inspektorki CMW.

Dla Centrum lokalnego poza dziełami SDB lub CMW jest wymagana pisemna zgoda Biskupa diecezjalnego.

§2. Połączenie Centrum lokalnego przy dziele CMW z Centrum lokalnym przy dziele SDB, i odwrotnie, dokonuje się aktem kolegialnym Rady inspektorialnej, po wysłuchaniu opinii właściwych Rad lokalnych, za zgodą kompetentnego Inspektora i Inspektorki, dekretem Koordynatora tej Rady inspektorialnej.

Nowe Centrum lokalne przejmuje stan ekonomiczny poprzednich dwóch Centrów lokalnych, o ile Dekret połączenia nie postanawia inaczej.

§3. Rada inspektorialna określa sposoby tworzenia Centrów Salezjanów Współpracowników tam, gdzie posłannictwo salezjańskie tego wymaga.

§4. Zebrane Rady Centrów lokalnych tworzą Kongres inspektorialny. Do głównych jego zadań należy:

- ustalać konkretne kierunki i wskazania dla Rady inspektorialnej na polu formacji, posłannictwa i organizacji na poziomie inspektorialnym;
- weryfikować sytuację Stowarzyszenia w Inspektorii
- wybierać Radę inspektorialną

Kongres inspektorialny jest zwoływany przez Koordynatora inspektorialnego przynajmniej raz na trzy lata, z okazji wyboru nowej Rady inspektorialnej.

Art. 28. Konsulta regionalna

§1. Kraje o większej liczbie Inspektorii bliskie językowo, kulturowo, geograficznie mogą utworzyć, za zgodą Przełożonego Generalnego, Konsultę regionalną.

§2. **Konsulty regionalne, jako organy koordynacji i animacji, mają jako cel posługę** na rzecz skuteczniejszej współpracy w jedność pomiędzy Radami inspektorialnymi i Radą światową. Każda Konsulta jest miejscem konfrontacji i komunikacji w dzieleniu się planami apostołskimi i formacyjnymi dla dobra całego Regionu.

§3. Do Konsulaty regionalnej należy światowy Radca regionu, który przewodniczy, Koordynatorzy inspektorialni, Delegat SDB i Delegatka CMW oraz inni odpowiedzialni (formacja, administracja, sekretariat) zgodnie z tym, co zostało ustalone w Dyrektorium samej Konsulty.

§4. Delegat i Delegatka Konsulty są wyznaczani przez zainteresowanych Inspektorów i Inspektorki.

§5. Sposób spotkania, organizacji i koordynacji Konsulty regionalnej i Kongresu regionalnego zostają określone przez Dyrektorium.

Art. 29. Kongres regionalnym

§1. Kongres regionalny tworzą wszyscy członkowie Rad inspektorialnych danego regionu oraz członkowie Konsulty regionalnej, o ile taka istnieje.

§2. Kongres regionalny jest zwoływany przez Radcę światowego **Regionu**.

§3. Zadania Kongresu regionalnego są następujące:

- **opracować regulamin** dla funkcjonowania Kongresu regionalnego;
- wybierać nowego Radcę światowego regionu zgodnie z wytycznymi zatwierdzonymi przez Przełożonego Generalnego, pamiętając, że głosujący członkowie zakonnicy nie mogą przekroczyć 1/3 mających prawo głosu;
- ustalać kryteria uczestnictwa i sposoby wyborów odpowiedzialnych Konsulty regionalnej;
- wybierać Odpowiedzialnych Konsulty regionalnej, nie konieczni spośród członków Kongresu;
- weryfikować okresowo stan Stowarzyszenia w regionie i wytyczać kierunki działania;

Art. 30. Posługa Przełożonego Generalnego

Przełożony Generalny w wypełnianiu swojej posługi osobiście lub przez **swojego** Wikariusza, zwyczajnie korzysta z Rady światowej Salezjanów Współpracowników, przede wszystkim w animacji całego Stowarzyszenia i koordynowania inicjatyw formacyjnych i apostołskich.

Art. 31. Rada światowa

§1. W celu realizacji istotnych celów Parogramu Życia Apostołskiego i dla większego ożywienia i wewnętrznej współpracy, Przełożony Generalny posługuje się Radą na szczeblu światowym.

§2. Rada światowa współpracuje z Przełożonym Generalnym i jego Wikariuszem w zarządzaniu i animowaniu Stowarzyszenia: udziela ogólnych wskazówek dla inicjatyw formacyjnych, apostołskich, organizacyjnych i administracyjnych, powierzonych animacji Radcom światowym.

§3. Rada światowa jest złożona z:

- Koordynatora światowego
- Administratora światowego
- Sekretarza światowego
- Delegata światowego SDB
- Delegatki światowej CMW, reprezentującej Instytut Córek Maryi Wspomożycielki dla Salezjanów Współpracowników przy ich dziełach

- **Radców światowych poszczególnych Regionów, wybranych przez poszczególne Kongresy regionalne.**

§4. Do zadań Rady światowej należy:

- sprzyjać łączności wszystkich Regionów z Przełożonym Generalnym
- poznawać rzeczywistość różnych Regionów i przedstawiać ją Przełożonemu Generalnemu
- udzielać odpowiednich i użytecznych informacji Przełożonemu Generalnemu w celu podejmowania decyzji i ukierunkowań
- ukierunkowywać i wspierać praktyczne zastosowania decyzji i wskazówek Przełożonego Generalnego dla Stowarzyszenia.

§5. Specyficzne zadania Radców światowych zostają określone przez Radę na pierwszym posiedzeniu przy okazji nominacji Koordynatora, z poszanowaniem i w granicach przewidzianych w Programie Życia Apostolskiego z zastosowaniem specyficznego Dyrektorium.

W nim zostaną określone również sposoby uczestnictwa Radców w posiedzeniach Rady światowej.

§6. Rada światowa zatwierdza Dyrektoria przygotowane na poziomie Regionalnym i Inspektorialnym przez kompetentne organy.

§7. Rada światowa przedstawia Przełożonemu Generalnemu, dla każdego Regionu, sposoby wyboru Rady światowego. Mogą one odbyć się również korespondencyjnie.

§8. Rada światowa zapewnia animację na **poziomach światowych** za pomocą odpowiednich narzędzi komunikacji w głównych językach Stowarzyszenia.

Art. 32. Funkcjonowanie Rady światowej

§1. Dla usprawnienia i funkcjonalności jej działania, Rada światowa posłuży się Światowym Sekretariatem Wykonawczym, w którego skład wchodzi Koordynator światowy, Radca Sekretarz światowy, Radca Administrator światowy, Delegat światowy SDB i Delegatka światowa CMW.

§2. W celu mianowania Koordynatora światowego, Radcy światowi dla Regionów, Delegat światowy SDB i Delegatka światowa CMW, proponują Przełożonemu Generalnemu trzy nazwiska, wybrane również z poza Rady.

W tajnym głosowaniu wybiorą Administratora światowego i Sekretarza światowego, którzy mogą być wybrani również z zewnątrz Rady. W przypadku gdyby zostali wybrani członkowie Rady, to drugi wybrany z regionów ich przynależności wejdzie na miejsce Radcy światowego.

§3. Wszyscy wybrani członkowie Rady pozostają na urzędzie przez 6 lat i zwyczajnie nie będą wybierani na kolejne sześciolatecie.

§4. Uchwały Rady światowej stają się wykonawczymi po zatwierdzeniu przez Przełożonego Generalnego.

§5. Do pracy w Radzie światowej mogą być zaproszeni Koordynatorzy światowi, Delegaci i Delegatki emerytowani, ale bez prawa głosu .

Art. 33 Kongres Światowy

§1. Kongres światowy, jako najwyższa reprezentacja Stowarzyszenia, gromadzi Salezjanów Współpracowników ze wszystkich Regionów w zjednoczeniu i komunii z Przełożonym Generalnym, według kryteriów uczestnictwa i sposobu organizacji, określanych każdorazowo, w zależności od celów specyficznych **Kongresu**.

Kongres światowy jest zwoływany przeważnie w celu:

- zatwierdzenia zmian Programu Życia Apostolskiego
- przestudiowania tematów szczególnego zainteresowania **na poziomie światowym**;
- ustalenia linii działania **odnośnie tematów** porządku dnia;
- obchodzenia szczególnie ważnych chwil życia i historii Stowarzyszenia oraz Kościoła

§2. **Należy do Przełożonego Generalnego, na propozycję Rady światowej, określenie tematu, miejsca** i uczestników Kongresów światowych zwyczajnych i nadzwyczajnych, powierzając ich organizację Światowemu Sekretariatowi Wykonawczemu (ŚSW).

Art. 34. Administracja dóbr Stowarzyszenia

Przełożony Generalny wraz z Radą światową administruje dobrami Stowarzyszenia na poziomie światowym.

On jest kompetentną władzą udzielającą pozwoleń Radom lokalnym i inspektorialnym na podejmowanie nadzwyczajnych aktów administracyjnych i alienacji, które nie domagają się zgody Stolicy Apostolskiej. Pozostaje w dyspozycji art. 39 Statutu.

Art. 35. Zalecenia końcowe

§1. Salezjanie Współpracownicy są wezwani do przestrzegania i stosowania powyższego Regulaminu.

§2. W celu większej elastyczności i dostosowywania do rzeczywistości terytorialnej Stowarzyszenia, zasady i przepisy w nim zawarte, struktury animacji i zarządu przewidziane w powyższym Regulaminie, mogą uściślać odpowiednie Dyrektoria, które integrują i/lub dostosowują specyficzne aspekty Regulaminu dotyczące zarządu i animacji Centrów.

Każde Dyrektorium zostaje poddane ocenie kompetentnej Radzie (lokalnej/inspektorialnej), która je przyjmuje absolutną większością posiadających prawo głosu i je przedstawia do definitywnego zatwierdzenia Radzie bezpośrednio wyższego szczebla.

W przypadku Konsult regionalnych, Dyrektoria będą przygotowywane przez Kongres regionalny i przedstawiane Światowej Radzie dla ostatecznego zatwierdzenia.

Ten sam proces stosuje się przy zatwierdzaniu zmian **innych Dyrektorów**.

§3. Obecny Regulamin może być zmieniony na propozycję **Moderatora Generalnego**, Światowej Rady lub Rad inspektorialnych. W jakimkolwiek wypadku, do Przełożonego

Stowarzyszenia należy zatwierdzenie inicjatywy zmiany, która będzie odpowiednio opublikowana.

§4. Propozycja zmiany musi:

- **dać** jasne i szczegółowe przedstawienie motywów, które uzasadniają zmianę;
- **określić** konkretne cele, do których zmierza;
- **wskazać** zasady, którymi się kieruje.

Proces zmiany zostaje określony przez Światową Radę pod kierunkiem Przełożonego Generalnego. Propozycja zmiany będzie musiała być zatwierdzona przez absolutną większość uczestników Kongresu Światowego i przez Przełożonego Stowarzyszenia.

